

DISCIPLINE ALE CUNOAȘTERII ... 10

KALI ...	19
TARA ...	27
TRIPURASUNDARI ...	40
BHUVANESHWARI ...	50
TRIPURABHAIRAVI ...	61
CHINNAMASTA ...	73
DHUMAVATI ...	87
BAGALAMUKHI ...	99
MATANGI ...	111
KAMALATMIKA ...	123

CORESPONDENȚA CU ALTE DISCIPLINE ... 133

SADHANA ...	147
SINTEZĂ ...	153

pag. 16

...care a făcut posibilă această creație. Tantra afirmă că Supremul poate fi realizat în toate aceste puncte diferite. În funcție de priceperea și de aptitudinile fiecărui aspirant, el o realizează pe marea Zeiță, devine identificat cu ea în tăria ei, în forța ei izbitoare, în puterea ei paralizantă sau în frumusețea și beatitudinea ei, în acordul și armonia ei. Dacă vrei să te scalzi într-un râu, nu poți să te scalzi în tot râul - te scalzi doar într-un loc. Tot așa, dacă un aspirant vrea să ajungă la Divinitate, circumscris fiind de receptivitatea și de capacitatea lui, el alege o anumită cale, acceptă să adore un aspect particular al Divinității. Întrucât preocuparea sa este exclusivistă, progresul este rapid și abordarea devine directă. În final el ajunge la o identificare perfectă cu Divinitatea.

Dar intenția Tantrei nu este să limiteze capacitatea individului la o realizare particulară, oricât de perfectă ar fi aceasta. Este adevărat că există zece Maha Vidyas care conduc direct la Adevărul Suprem, zece căi marcate, sigure și lipsite de primejdii pentru a avea o abordare imediată și directă. De pildă, dacă cineva apelează la Sadhana pentru Maha Vidya, Chinnamasta, în final va ajunge la o identificare perfectă cu Supremul. Este însă o identificare parțială, pentru că Chinnamasta este doar o fațetă a Supremului, care are multiple fațete. Pentru a ajunge la Divinitatea Totală este necesară nu o realizare particulară, ci o realizare globală. Urmând analogia noastră cu scăldatul într-un râu, dacă cineva dorește să înțeleagă fluxul și refluxul, vârtejurile și curenții dintr-un râu, el va trebui să se scalde în diferite locuri din acel râu. Exact așa se întâmplă când faci o baie sacră într-un loc sfânt. De pildă, în Kashi, băile în mai multe locuri sunt prescrise pentru ca cel care se îmbăiază să aibă o realizare deplină a grandorii Divinului Gange. În mod similar, în aceste zece mari discipline ale cunoașterii, aspirantul poate...

pag. 42-43

Căci "iubirea există prin sine, iar mișcarea ei este liberă și independentă de obiectele în care și prin care se manifestă. Iubirea nu se manifestă doar în oameni; ea este pretutindeni. Mișcarea ei este prezentă în plante, poate chiar și în pietre; prezența ei poate fi ușor detectată în animale. Toate deformările acestei Puteri mari și divine provin din obscuritatea, din ignoranța și din egoismul instrumentului, care este limitat. Iubirea nu are aderențe, nu are dorințe, nu este însetată să posede, nu este atașată de sine însăși; pura ei mișcare, căutarea unirii sinelui cu divinitatea, o căutare absolută și care nu ține cont de celelalte lucruri. Iubirea divină se dăruiește pe sine fără să ceară

nimic. Nu e nevoie să mai spunem ce au făcut din ea oamenii: au transformat-o în ceva urât și respingător. Dar, chiar și la oameni, prima atingere a iubirii aduce până jos ceva din substanța ei pură: preț de o clipă, ei devin capabili să uite de ei înșiși, preț de o clipă atingerea ei divină stimulează și amplifică tot ce e bun și frumos".²³ Potrivit profeților vedici, Iubirea este o revărsare a divinei Desfătări, Beatitudinea fundamentală care se află la baza tuturor lucrurilor. Iar când fericirea se manifestă în formă, ea se exprimă ca Frumusețe.

Tronând în Transcendent, Iubirea este suverană peste întreaga manifestare. Sentimente de bunăvoință, bunătate, considerație, afecțiune, camaraderie, apropiere, unitate - toate acestea sunt anemicele expresii pe pământ ale Divinei Iubiri care îl impregnează și îl susține.

Așadar, forța celei dintâi fragmentări, Cuața Divinei Dorințe este marea Zeiță kāmakalā. Ea este eterna împărăteasă a tuturor suveranităților, rājarājeswari, suprema Majestate imperială, parā bhattārikā. Ea este Mama Iubirii, kāmeswari, Mama Milosteniei, lalitā, Mama Frumuseții, sundarī.

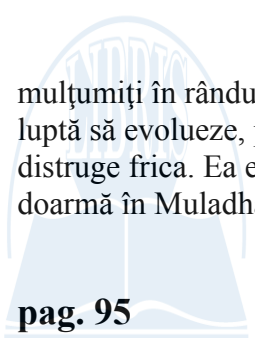
Ea este cunoscută ca tripurasundari, Frumusețea prin excelență în treime. Pura semnifică un oraș, un loc sau domeniu de acțiune, iar tripura desemnează domeniul întreit. Profeții vedici concepeau cosmosul ca o gradație de lumi, treimea supremă constând din vyāhrtis, janah, tapah, satyam, iar treimea inferioară fiind constituită din vyāhrtis, bhuh, bhuvah, suvah, conectate prin lumea de legătură mahas. Învățații upanișadici vorbeau despre Brahman întreit, Sat-Chit-Ananda, Adevăr-Conștiință-Fericire care se proiectează în întreita lume armam, prāna și manas, fizic, vital și mental, prin Gnoza intermediară, vijñāna. Adepții tantrici explică creația ca fiind rezultatul impulsului celei dintâi Dorințe care a produs o zvâcnire, spanda, o vibrație, nāda, concentrându-se într-un punct bindu și apoi devenind trei bindu ce formează un triunghi care este izvorul, yoni, a tot ce este manifestare. Marea Zeiță, suprema Mamă ce se manifestă sub aspect întreit, este cunoscută ca Tripura sau Tripurasundari. Ea este immanentă în fiecare treime, în cele trei lumi; cele trei stări de jagrat - trezie, swapna - vis, și susupti - somn profund; în cele trei forțe: iccha - voința, jnana - cunoaștere și kriya - acțiune; în triadele triputis: mana - măsura, matr - măsurătorul, și meya - măsurabilul; jnana - cunoașterea, jnatr - cunoscătorul sijheya - cognoscibilul, și așa mai departe. Ea este o anume a patra, turniyam svid, care guvernează și înconjoară fiecare triadă. Astfel ea este cunoscută ca Tripurasundari, Sundari, care este immanentă în și totodată transcende fiecare triadă, Tripura.

Chiar și ca Tripura, se spune că Zeița este întreită tripurā trividhā. Cele trei Personalități sunt bālā, tripurasundarī și tripurabhairavi. Bala este fiica mezină a Divinei Mame Tripurasundari, împărtaşind toate caracteristicile ei și este foarte accesibilă tânărului aspirant care urmează această...

pag. 66

Din nefericire însă, această ignoranță, această limitare a conștiinței impune asupra noastră o fragmentare și o separare, Această idee a separării, această cunoaștere parțială este cauza-rădăcină a fricii. Dacă suntem capabili să înțelegem că există doar Unul fără un al doilea, nu există motiv de frică. Frica pornește din altul; nu din sine; se produce atunci când cineva admite un al doilea, un altul decât el însuși dvifīyāt vai bhayam bhavati. Așa cum spune Upanișada: "Când Spiritul aflat în interiorul nostru își găsește în Nedefinitul Neîntrupat Invizibil și Eternul Nelocuit refugiul și temelia fermă, el nu mai poate fi atins de Frică. Însă când Spiritul aflat în interiorul nostru face el însuși chiar și o diferență mică în Etern, atunci el are frică, da, Eternul însuși devine teroare pentru un astfel de cunoscător care nu gândește". Așadar, Zeița care este Tapas, concentrarea exclusivă a Divinului, menținând în sine ca rezervă manifestările ce trebuie să se producă, posibilitățile divine care trebuie să se desfășoare, apare ca Ignoranță frontală ce induce frică și efectele acesteia, suferință, durere, fărădelege, discordie, răutate, apare ca fiind Bhairavi, Mama cea înspăimântătoare, În corpul subtil, sediul ei este în Muladhara, unde stă încolăcit în somn inconștient cumplitul șarpe Kundalini.

Dar pentru cine este înspăimântătoare Zeița Tripura Bhairavi? Ea este înspăimântătoare pentru cei care se agață de conștiința separată, care găsesc plăcere în diviziune și discordie, care se odihnesc

mulțumiți în rânduielele somnambulice ale activităților fizice și subconștiente. Pentru cei care se luptă să evolueze, pentru cei care vor să se autodepășească prin Tapasya lor, ea este Bhairavi care distruge frica. Ea este energia potențială din corpul subtil, lenevosul șarpe încolăcit care pare să doarmă în Muladhara. Dar nu va dura mult ca ea să devină...

pag. 95

...un văl de insensibilitate a Materiei ascunde Forța-Conștiință universală care lucrează în interiorul ei, așa încât Energia, care este prima formă pe care și-o asumă Forța creației în universul fizic, apare ca fiind ea însăși inconștientă, totuși lucrează ca o vastă Inteligență ocultă. Creatoarea misterioasă obscură sfârșește într-adevăr prin a elibera conștiința secretă din închisoarea ei densă și tenebroasă; o eliberează însă încet, în picături infinitezimale, în jeturi subțiri, în mici concrețiuni vibrante de energie și substanță, de viață, de minte, ca și cum doar atât ar putea să scoată prin obstacolul gros, mediul obtuz și care opune rezistență, al unei substanțe inconștiente a existenței. La început ea se adăpostește în forme ale Materiei care par să fie complet inconștiente, apoi se luptă către mentalitate sub înfățișarea Materiei vii și ajunge la ea imperfect în animalul conștient. Această conștiință este la început rudimentară, mai mult un instinct pe jumătate subconștient sau abia conștient; ea se dezvoltă treptat până când, în forme mai organizate ale Materiei vii, își atinge apogeul de inteligență și se întrece pe sine în Om, animalul gânditor care evoluează în ființa mentală rațională, dar poartă întotdeauna cu sine, chiar și pe culmile cele mai înalte ale evoluției, caracterul animalității originare, greutatea moartă a subconștiinței corpului, tragerea în jos a gravitației către Inerția și Neștiința originare, controlul unei naturi materiale inconștiente asupra evoluției lui conștiente, puterea limitatoare a acesteia, legea ei care îngreunează dezvoltarea, imensa ei forță care întârzie și zădărnicește. Acest control pe care Inconștienta originară îl exersează asupra conștiinței care ia naștere din ea ia forma generală a unei mentalități ce luptă să ajungă la cunoaștere, însă este ea însăși, în ceea ce pare a fi natura ei fundamentală, o Ignoranță".

pag. 128

...de care omul obișnuit se ține la distanță, dar de care este legat printr-un simț al plăcerii. Cel care caută cunoașterea, iubitorul divinității care găsește pretutindeni obiectul iubirii sale, omul spiritual, omul intelectual, omul senzorial, omul estetic, cu toții fac asta în maniera proprie fiecăruia, și trebuie să facă asta dacă vor să îmbrățișeze cunoașterea, Frumusețea, Bucuria sau Divinitatea pe care le caută". Astfel, Kamala este

Zeița frumuseții desăvârșite; sușamă care înflorește în tot și în toate. Care este semnificația numelui, kamalā? Ka desemnează în sanscrită capul, vârful, apele; mala provine din rădăcina mala, malla dhārane, care înseamnă "a purta, a fi îmbrăcat cu". Așadar, kamala se referă la cineva care poartă apele ca veșmânt. Veda are un termen expresiv, apovasānā, înveșmântat în ape. Ce sunt aceste ape? În Veda, apele apah denotă mișcarea, mișcarea inițială a activității creatoare, forța vitalizantă, esența dătătoare de viață. Ele sunt apele divine, āpo daivīh, capul sau vârful din care pornește creația, care poartă în ele cunoașterea luminoasă a lumii solare svarvatī apah. Această lume solară este lumea sau planul nemuririi, plină de vasta Lumină a Adevărului lui Savitr, divinitatea creatoare. Prin urmare, Zeița este pe bună dreptate numită Kamala, înveșmântată în apele conștiinței creatoare, sau Kamalatmika, sufletul-forță imanent în toată activitatea creatoare, care se manifestă pe sine. Purana o zugrăvește ca ivindu-se din oceanul de lapte când acesta a fost tulburat pentru a se obține nectarul nemuririi și o abordează ca fiica oceanului de lapte, kṣīra sāgara kanyakā. Evident, oceanul de lapte este simbolul vastei întinderi a conștiinței atotcuprinzătoare, planul nemuririi, desfătarea existenței care se umflă cu valurile de miere madhumān ūrmih ale bardului...